

RENSON, Gaston (Jeuk 5 september 1914).

Promoveerde in 1943 aan de Leuvense universiteit tot doctor in de geschiedenis. Renson was leraar, achtereenvolgens aan het Collège Saint-Louis te Borgworm, aan de Koninklijke Athenea van Antwerpen en Berchem, te Maaseik en ten slotte, vanaf september 1951, aan het Koninklijk Atheneum te Halle. Van 1963 tot 1979 was hij conservator van het Kasteel van Gaasbeek.

Renson speelde als student een rol in de organisatie van een verder niet gestructureerde 'studentenbond' te Gingelom, waarvan de leden (onder wie Louis Roppe) zich vooral op welsprekendheid toelagden. Als spoorstudent nam hij echter geen deel aan het studentenleven in de universiteitsstad. Als leraar te Halle was hij medestichter van de vereniging Artes, een culturele kring van het Koninklijk Atheneum, opgericht als reactie tegen de tweetalige oud-leerlingenbond. In 1952 werd hij bestuurslid van de plaatselijke tweetalige Geschieden Oudheidkundige Kring, die onder zijn impuls vernederlandst werd.

Renson was bijzonder actief in het **Davidsfonds**, onder meer als voorzitter van de afdeling Halle (waar hij de Franstalige missen in de Sint-Rochus-parochie deed afschaffen, en de 11 november-viering kon doen vernederlandsen), als stichter en voorzitter van de gewestbond Zennevallei-Pajottenland, als ondervoorzitter van het gouvbestuur Brabant, en als lid (1962-1973) en algemeen ondervoorzitter (1966-1973) van het nationaal bestuur.

Voor het Davidsfonds trad hij ook als spreker op, met de voordracht *De Vlamingen, vandaag, gisteren en morgen*. Van 1961 tot 1970 maakte Renson deel uit van het gewestelijk comité West-Brabant van de Stichting-Lodewijk de Raet; van 1966 tot 1976 was hij tevens lid van de Kultuurraad voor Vlaanderen.

LITERATUUR: *Vriendenboek Dr. Gaston Renson*, 1979.

HERMAN VANDORMAEL